

Sąd nie wypowiedział się w zasadzie w przedmiocie pierwszego żądania.

Oddalił drugie, po tym jak je zniekształcił, ponieważ skarżący wnosił o odszkodowanie w konsekwencji bezprawnego zachowania EBI, niezależnie od ewentualnej kwalifikacji tego zachowania rozpatrywanego w sposób jednostkowy.

W każdym razie, [skarżący] uważa, że wniosek ten nie jest niedopuszczalny w braku „jakiegokolwiek aktu niekorzystnego”, z którym można byłoby powiązać żądania odszkodowawcze. Sporny stosunek pracy posiada bowiem charakter prywatny, i powstaje tu kwestia czynów bezprawnych, a nie działań.

Sąd oddalił trzecie żądanie, uznając, co nie jest prawdą, że skarżący nie wnosil o obciążenie EBI kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2011 r. — Video Research USA przeciwko OHIM (VR)

(Sprawa T-267/11)

(2011/C 211/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Video Research USA, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: B. Brandreth, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 marca 2011 r. w sprawie R 1187/2010-2;
- przekazanie sprawy Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) do ponownego rozpoznania z zaleceniem udzielenia przywrócenia stanu poprzedniego w odniesieniu do zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 919324;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przed Izbą Odwoławczą i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „VR” — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 919324

Decyzja Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Prawnego: oddalenie wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego i utrzymanie w mocy unieważnienia rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 919324

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 81 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne zastosowanie przez Izbę Odwoławczą tego przepisu i błędną ocenę faktów poprzez uznanie, że przedstawiciele skarżącej nie wykazali należytej staranności w danych okolicznościach.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2011 r. — Xeda International przeciwko Komisji

(Sprawa T-269/11)

(2011/C 211/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xeda International SA (Saint Andiol, Francja) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/143/UE z dnia 3 marca 2011 r. dotyczącej niewłączenia etoksychiny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz zmieniająca decyzję Komisji 2008/941/WE (Dz.U. L 59, s. 71).

Wskutek wydania zaskarżonej decyzji pozycja dotycząca etoksychiny została usunięta z decyzji 2008/941/WE, a substancja to nie została włączona jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W związku z tym skarżąca spółka nie będzie mogła produkować ani sprzedawać etoksychiny ani produktów zawierających tę substancję w Unii Europejskiej, a także utraci rejestracje produktów w państwach członkowskich z dniem 3 września 2011 r.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Pierwszy zarzut obraży prawa polegającej na oczywistym błędzie w ocenie. Zdaniem skarżącej, zaskarżona decyzja w rzeczywistości zakazuje wykorzystywania etoksychiny w środkach ochrony roślin w związku z wątpliwościami naukowymi, a także brakami danych wspomnianymi w motywie 6 decyzji, przy czym w odniesieniu do każdego z tych zagadnień skarżąca wypowiedziała się w sposób adekwatny, albo też nie stanowiły one względu uzasadniającego niewłączenie.

- 2) Drugi zarzut obrazy prawa polegającej na naruszeniu przysługującego skarżącej prawa do obrony, a także naruszeniu istotnych wymogów procesowych. Zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja narusza przysługujące jej prawo do obrony oraz prawo do bycia wysłuchaną w ten sposób, że skarżącej nie dano wystarczającej możliwości ani czasu, by odnieść się do wątpliwości powołanych na późnym etapie postępowania, a także w ten sposób, że nie rozpatrzono w sposób uważny komentarzy skarżącej dotyczących rzekomych luk w danych.
- 3) Trzeci zarzut obrazy prawa polegającej na naruszeniu podstawowych zasad porządku prawnego UE.
- Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasady pewności prawa oraz uzasadnionych oczekiwań skarżącej opartych na procedurze ponownego zgłoszenia, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna biorąc pod uwagę wybór środków dostępnych Komisji oraz szkody, jakie decyzja powoduje w porównaniu z realizowanymi przez nią celami.
-